

[Justitsministeren.]

er tale om her, og jeg føler mig overbevist om, at i det øjeblik materialet bliver lagt på retsudvalgets bord, så vil der komme en fornuftig drøftelse ud af tingene, og den er jeg naturligvis parat til at gå ind i.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Op- hold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af retsplejeloven. (Efterforskning i straffesager, anholdelse og varetægt m. v.).

(Lovforslag nr. L 97. Fremsat 4/11 76).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ejler Koch (S):

Lovforslaget om ændring af retsplejeloven vedrørende efterforskning i straffesager, anholdelse og varetægtsfængsling er i det allervæsentligste en genfremsættelse af det forslag, som vi havde til første behandling i sidste samling, hvor vi jo ikke nåede til nogen endelig afslutning af arbejdet i retsudvalget. Jeg skal derfor på socialdemokratiets vegne henvise til en række af de betragtninger, jeg fremkom med ved den lejlighed, også til de punkter, hvor jeg mente, der kunne være anledning til at diskutere forslaget mere detaljerede bestemmelser, som nok egner sig bedst til at diskutere i retsudvalget.

Jeg skal ved denne lejlighed nøjes med dels at knytte en enkelt kommentar til den ændring, der er sket i lovforslaget, dels at komme med nogle betragtninger af lidt mere principiel karakter.

Det, vi jo mest diskuterede sidste gang, var spørgsmålet om muligheden for at udelukke en bestemt anklaget fra at få en bestemt advokat, en diskussion, som totalt overskyggede de meget klare forbedringer, som lovforslaget indeholder på en lang række andre punkter. Vi hilser med tilfredshed, at ministeren har lyttet

til denne debat og har præciseret de tilfælde, hvor der kan blive tale om udelukkelse af en advokat. Vi kan i det allervæsentligste give tilslutning til de formuleringer, som ministeren nu har fundet frem til.

Det mere principielle er jo, at en lovgivning af denne karakter er en lovgivning, hvor man skal søge at afbalancere en række modstridende hensyn mod hinanden og finde en rimelig og fornuftig balance.

De to hensyn, som primært skal afvejes mod hinanden, er på den ene side spørgsmålet om at sikre politiet en ønskelig effektivitet i opklaringen af forbrydelser, en effektivitet, som vi alle sammen må være interesseret i, for der er vel næppe tvivl om, at en høj opklaringsprocent og et effektivt arbejdende politi er den allerbedste og måske, når det kommer til stykket, den eneste kriminalitetsforebyggende foranstaltning, der har nogen reel virkning. Derfor er det oplagt, at en lovgivning må give politiet de fornødne muligheder for at arbejde effektivt.

På den anden side har vi jo også i et retssamfund hensynet til den enkelte borger, til den enkelte borgers retssikkerhed. Det er helt oplagt, at når der er tale om at foretage indgreb i den enkelte borgers personlige frihed, så må lovgivningen under en eller anden form sikre, at disse indgreb foregår på et helt klart juridisk grundlag. Det betyder, at der må være formuleret relativt klare bestemmelser om, hvornår disse indgreb kan finde sted, og at der må sikres en rimelig og fornuftig domstolskontrol med disse indgreb, der jo forudsætter, at reglerne er rimeligt præciseret i loven. Er reglerne ikke rimeligt præciseret i loven, så er det meget vanskeligt for domstolene reelt at gøre noget ved de indgreb, politiet i givet fald foretager. Derfor er det, vi skal nå frem til, en afvejning af hensynet til et effektivt arbejdende politi og det nødvendige og rigtige hensyn til den enkelte borgers beskyttelse i et retssamfund.

Det er synspunkter, der ikke er dette tings medlemmer fremmede. Det er jo ikke ret længe siden, vi diskuterede kontrollen med edb-registrene, og da var det jo netop et spørgsmål om at sikre den enkelte borgers frihed og den enkelte borgers tryghed mod den offentlige administration. Jeg håber, at de partier, som dengang lagde megen vægt på det enkelte individs retssikkerhed, også i denne sag vil lægge vægt på retssikkerheden for de enkelte borgere, selv om det denne gang er bor-